

Beszédek s kiadó-hivatalt: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek felvételnek ársabály szerinti kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Tisza Kálmán beszélt.

Roma locuta est, nagy várakozások közt hűbő után megszólalt a végzetes beszéd: Tisza Kálmán. Mindenki a választást várta, és alatt várta a felszólalást...

Jében épen a Székelyföldet áldozták volna fel Romániának.

Jókai ilyenekkel ámitotta a székely atyafiakat, s Tisza Kálmán megirigyelte az ő dicsőségét. Fájit neki, hogy van kortesfogság, a mely hat, és melynek nem ő a mestere...

szegen. Tisza Kálmán megnyugtatta a nemzetet, s az egyetlen direktiva, melyet nagy politikai beszédében a jövőt illetőleg kijelölt, abban áll, hogy ő vele belekerülne...

Ha összehasonlítjuk Tisza Kálmán eme beszédét egyéb kortesbeszédekével, melyeket részint a képviselőházban, részint másol tartott, legföljebb annyiban találunk benne haladást, hogy a gyauusításban merészebb, s míg eddig csak ámitásról védte az ellenkező politikai elvéket, ma már csatlá s ról beszél. Hozzá méltó ez a fegyvermesterére vall a szó. S keresi ezt a fejébe vett csalást mindenütt. Megígéri a beszédben is, hogy kimutatja, hol található az, s adós marad mégis a felelettel. Pedig hát megtalálhatta volna. Mert mikor egy Tisza Kálmán, a kinek költőegyetései az állandó deficit jellemzi s ezt kénytelen bevallani idefent Budapestben, merészséggel vesz mégis magának lemmeni a romlatlan falusi nép közé, s azok hiszékenységre támaszkodva azt hirdeti, hogy neki sikerült az államháztartás rendezése...

Budapest, július 18.

Változás a hadsereg szervezetében. Ismét fölerült a hír, hogy a közös hadseregben nyolcvan új külső álló ezred fog felállítani, s a „Triester Tagblatt”, melynek a bécsi sajtó irodával rendszeres összeköttetése van, a Pol. Corr. emlékeztet demontije daczára fenntartja e hírt, sőt hozzátézi, hogy az erre vonatkozó munkálattal a hadügyminisztérium régen kész voltna, ha a hadsereg főtisztjei részéről a vadász-csapat felállítására ellen figyelemre méltó ellenérvek nem tettek volna. De mintán behelvenvették nem tettek volna. De mintán behelvenvették, hogy a vadász-csapat előnye csak látszólagos, s a gyalogság minősége a vadászcsapat beállításával minden esetre javulna, a hadsereg főfelügyelője az eszme ellenzését előtűnt, mindergy a vadász-csapat munkálatait újult erővel folytatja. A mi a szervezési tervet illeti, az teljesen szakít az eddigi hagyományokkal, amennyiben 166 hadkiegészítő kerületet és 160 önálló 3-3 zászlóalj magában foglaló gyalog ezredet tűz ki czélul. Minthogy a gyalog ezrednek anélkül is 3 zászlóaljból állanak, csak arra van szükség, hogy a 2 zászlóaljból álló tartalék ezred megaportassanak miáltal a nyolcvan új ezred megalakítható. Ötven ezek közül a 40 vadász zászlóaljból és a tírói császári vadászrezd tizenhat zászlóaljból lesz kiegészítendő, a többi 30 pedig a 86 rakétörzség felosztása, az élelmezési tiszték mas irányban alkalmazása s a századok létszámának leszállítása által lesz szervezhető, minden költségkészes nélkül. S ezért nincs is terben, hogy az ügyet a delegációk elé vigyék, hanem mint a vezérkar belügyét fogják elintézni. Jelentékeny fontossággal az indok, mely a tervezet készítésére vezetett. E szerint a hadsereg mai szervezetét a gyors mozgósításra teljesen alkalmatlan, s bebizonyított, hogy mozgósítási apparátusunk — Oroszországot kivéve — a legnehézkesebb működésnek közé tartozik egész Európában.

A nihilisták inakciója.

Az „Egyetértés” sajtó levelezőjéről. Szent-Petervár, július 10. Folyó hó 6-ikán, egyik vidéki városban összehatalloztak az orosz forradalmi pártok több vezetői tanácskozás végett.

A kültödre menekültek közül is eljöttek néhányan titokban. Célja volt az összejövetelnek a reakciónak rendszabályai által némilg szétforgácsolt pártot is reorganizálni, megállapítani a cárizmussal szemben elfogadandó álláspontot.

A tanácskozás, mely szerföltött viharos volt, ép ellenkezőjét rezultálta — az óhajtott eredménynek.

A jelenlevők a helyett, hogy csoportosultak volna, a nézetkülönbségnél fogva pártokra szakadtak maguk között.

A nézetek leginkább három irányban nyilvánultak:

Míg némelyek csak békés forradalomról akarnak tudni, addig a terroristák, azon meggyőződésben, hogy mi célt sem érhetnek másképp, tüzzel, vassal, bombával, vagy szóval minden lehető eszközzel és rögön akarnak a cél után törekedni.

Ismét mások egy kiszabandó határidő mellett vannak, mely megadásnak a kormány a szükséges reformok létesítésére.

Mert senki sem akart engedni, úgy természetesen megállapodásra sem lehetett jutni.

Egyik nihilista vezér, kire másképp itt nem is célozhatok, nem képviseltette magát a tanácskozáson.

Ő nem érintkezett soha sem direkt a többi párttagokkal, s közvetlen szerepet játszott bizalmi embere togságban van, s ezért valószínű, hogy ő

fél a kompromittálástól s ezért nem hallat magáról.

Csak ő lehet képes az adott körülmények között a forradalmárokat egy közös zászló alatt egyesíteni.

Lépeké tötetnek jelenleg így értelemben. A kiválóbb párttagok el lévén foglalva egészen a szervezkedéssel illetőleg egy közös forradalmi programnak megállapításával, innen az inakció, melyből az orosz reakciónarás lapok egy kiesít korán következtetik a nihilizmusnak teljes elnyomását.

W.

Beszélgetés Stojlovval.

(Az „Egyetértés” sajtó külső tudósítójától.) Szisztova, július 15.

Csak röviden sürgönyözhettem Stojlovval való beszélgetésemet és pedig azon egyszerű okból, hogy nagy kiterjedést sürgönyök fizikai lehetőségein belül sürgönyözni, mert azok talán később érkeznek, mint a postán küldött levelek. Ezért voltak sürgönyeim rövidék.

Mihelyt a miniszterium megalakult, magához kéretett Stojlov külügyér ur, hogy a „magyar” sajtó lovgas magatartásáért köszönetet kifejezhesse.

„Jól esik — mondá — hogy az ezer-éves alkotmányos Magyarországot nem itéte el a fejedelmet érélyes fellépéséért és hogy nem itéte el azokat sem, kik a fejedelmet nem csak követkék, de igyekeztek is az ő propozícióit megvalósítani.

„Ugy a választásoknál maga a bulgár nép, mint a tegnapi országos ülésen a nemzet képviselői kimondották a történelmi szót: „priehmy” (elfogadjuk.) Most kezdődik még csak az igazi munka: meggyőzni Európa szahadeti államait arról, hogy a bulgár nemzet nem csak hogy elfogadta a fejedelmet propozícióit, hanem hogy azokat pontól pontáig a nemzet és fejedelm javára végre is tudja hajtani. Midőn ellenük látták, hogy a nép felénk hajol, hogy a nép ráuk és nem rájuk hallgat, midőn látták, hogy aljas ámitásokkal nem érnek célt, finomán szótt árnyakokhoz folyamodtak: azt kezdék hirdetni, hogy a kancsu-kás konzervatívizmus (Kautenconservativizmus) akarjuk behozni, hogy osztályokat, kiváltságokat akarunk teremteni. Ön tanuja volt tegnap a lefolyt dolgoknak, úgy hiszem, hogy meggyőződhetett ön arról, hogy a bulgár egyeduralom szabadulni lesz.

„A most megbukott „átmeneti” miniszterium egytől-egyig szabadulni férfiakból áll. Kriofól nem politikus, ő katoná, az ő hivatala hadseregünket az európai hadseregek színvonalára emelni, a mit mint szakított k-resztül is fog vinni. Reményem az ezredes (belügyér) igaz, hogy orosz tiszt, de biztosított, hogy őly szabadulni nézetekkel bír, mint-ha Afoin gyermeke lenne. Mi saját személyemet illeti, én a heidebörgi és bedini egységekben vezegtem tanulmányaimat. Ott tanultam tehát, hol a tanárok körülállni szólhatsz, tisztelni tanulni az észreke szabad kifejezését, biztosított, hogy nem változtam, mióta az egyetemeket elhagytam.

„A fejedelmet pedig a szó teljes értelmében szabadulni férfi. Különbön a legközelebbi jövő meg fogja mutatni, hogy Európa támogatását megérdemeljük.

„Nagyon óhajtam a fensége, ha a magyar sajtó képviselve lenne Szofában, hogy szemtanu lenne, ki az ott történendőről há tudósításokat felirtatál. Ejen III-ik Sándor ezár Bulgária kegyes jötevője, az alsó város felé pedig Ejen I. Sándor bulgár fejedelmét felirtatál.

Bizony muszka világg van itten, még pedig nagyobb mint valaha volt. Jellőz az is, hogy az egész bulgár hadseregben nem találni meg egyetlen egy bulgár tisztséget sem. Tegnap reggel pedig a katonaságk nyomatott sörveget ottottak ki, egy muszka dal-lamhoz, mely a ezárt Bulgária örökös aijának mondja.

A „Golos”, „Times” és a „D. Telegraph” levelezi átmeneteken Zimniczára sürgönyözi; midőn visszatélt jöttek és már a Duna közepén voltak, lyukat kaptak a csónakuk, szerencsére, hogy a közrelen hóközben egy sügertecke volt, hova menekülhettek, eisi 8 óratól reggeli három óráig kellett a levelező triumviratának „szarraz hátal a nedves földön” maradni. Ma reggel végre ismét Szisztovába jöhetek.

A „Neue Freie Presse” levelezőjét pedig az a baj érte, hogy az országgyűlésre még csak karzati jogot sem kapott, sürgönyai pedig megozanuláltak. Midőn Lokvino v ezredes-nél*) a két körülmény miatt reklamált, az a választ kaptá, hogy örövendig, hogy Szisztován meghagyják.

Ehrenroth tábornok ma reggel utazott el, úgy a fejedelmet, mint az egész tisztikar érzékenyen volt bucsut e deák katonától és államférfiutól.

Ehrenroth egy igen jó kedvű ember. doloiva itézi el a legkevesebb ügyeket is. Így történt egyszer, midőn Longivino v ezredes hozzá jön egy komoly ügybea jelentés: tani és kéri a tábornokot, hogy utavó legyen? A jó kedvű tábornok pedig elkezd neki a „Gerolstein hercegné”-ből egy ártat ánovalni, a szegény ezredes nem tudta, hogy mit gondoljon, ekkor azt mondja neki Ehrenroth: „Ne estálj olyan komor arcot edes bajárs, a nap mindig több alid: hoz mint a vinár, a mely csak a port rázza fel és senkiak világg is gyakran elcsúsz.

Bizony igaz van a S.

*) Lokvino v Sisztova nagy katonai biztosa, egy igen művelt, de egyenszámú érélyes férfi.

Table with columns for dates and prices, likely a market or exchange rate table.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCSÁJA.

A nagy napok Bulgáriában.

Az udvari bál. (Az „Egyetértés” sajtó külső tudósítójától.) Szisztova, jul. 15.

Ha napokon át tartottak volna az előkészületek, bizonyára nem sikerült volna oly pompásan, s mint a rögtönzött bál sikerült.

A miniszterium megalakulása után fejezte ki a fejedelem azon óhaját, hogy még egyszer szentelje latin a képviselőket s úgy hisz, — mondá — hogy erre egy rögtönzött mulatság — alias udvari bál — lenne a legjobb alkalom. Az ige tervét: Riedesel báró a fejedelem fődármestere hozzáfogott a képviselőház felállításához és Frascati uran segítségével egy igen fanyes büfét is képes volt előállítani.

A képviselőház tehát átalakult tüzérezemmé, s megnyitott a tron és a képviselői padok közti helyről előállították a diplomaták páholya, elnöki szék, miniszteri asztal sat. A padok mind megmaradtak.

Hivatalosak voltak az összes országos képviselők, városi polgárok családjaikkal, tisztikar és diplomaták. Hírapirok közül a „Berliner Tagblatt” és az „Egyetértés” levelezői voltak hivatalosak.

A terem 6 karzatok 10 órákor már zsúfolásig meg volt telve.

Soha nem láttam vegyesebb udvari mulatságot. Itt út egy paraszt, melléte egy miniszter neje, s mellett ismét egy parasztlány, kinek valamely államférfi vagy törzestű udvarolt.

Vegyesen ültek a képviselői padokban a férfiak és a nők. Ki hitte volna, hogy Majoros István azon óhaját: hogy a nők egyenjogúsítása még e században, meg pedig Bulgáriában valósuljon? De nem csak emancipáció volt ez, hanem pían még privilegium, mert az első helyeket, sőt még a miniszteri székeket is a nők foglalták el.

Taraszklövések a fejedelem érkezését jelentik, a száz és száz szem a főajtóra van irányozva, most ezredesi egyenruhában lép be a fejedelem, a jelenlévő közönség szűnni nem akaró „hurra”-val fogadta, mely minden negyed órában élenként megújult.

Nem a számára készen tartott fouteulbe vetette magát, nem a diplomatákat, vagy főtiszteket kereste fel a fejedelem, hanem a közönséges népet, és a nép, a paraszt nép, bizalommal lépett hozzá, mindegyikkel barátságosan kezelt szorított és hosszasan beszélgetett.

Midőn a „horo” (nem hora) táncot kezdte a zenekar játszani és a fejedelem a körülállókát figyeltette, hogy kezdjek meg a „szép nemzeti táncot”, egy paraszt képviselő hozzá fordult s zavakkal: „Uram, kezd meg te a táncot, ne csak a munkában, de a mulatságban is te vezess bennünket, mi követünk.” És a fejedelem megfogta egyik kezével a paraszt durva kezét, más kezével pedig egy polgár leánya finom kacsóját és elkezdte táncolni a bulgár nemzeti táncot; a kör csakhamar kintőte magát, államférfiak, polgárok és paraszot siettek a körben részt venni. Néhány percznyi tánc után a fejedelem ismét folytatta a vendégkezelési társalgását.

11/1/ órákor pedig a fényszen terített asztalhoz lépett, magához kérvé két paraszt képviselőt, megkínálta őket étel és itallal, és által jelt adva az éke-nálta öket élt két poharat töltött be Borzsera. Az egyik paraszt két poharat töltött be Borzserával, az egyiket tenyerére téve (táncba helyeti) a fejedelemnek nyujtá, a másikat pedig kezébe vette s megkérte a fejedelmet, hogy kecsintson vele, és engedje meg, hogy felköszönthesse. E ké-résnek a nyújas fejedelem örömmel tett eleget.

A paraszt képviselő arra a következő sikerült köszöntőt mondta:

„Uram és fejedelem! Háromszor voltam boldog életemben: először, mikor megnősültem, szűleim megengedték, hogy elvegyem azt a nőt, a kit lelkemből szerettem és maig is szeretek, pedig már 43 éve, hogy együtt élünk, másodsor, amikor hazám felszabadulásáért Ragzdánál öreg em-dőn házám felszabadulásáért Ragzdánál öreg em-dőn házám sebet kaptam, 3-szor tegnap, midőn láttam, hogy a bulgár nemzet egy szívvel és lé-

lekkel melletted áll uram, ki új ember létezőre oly bölcsen tudtal beszélni. (A proklamációra czél-zott.) De legboldogabb ma vagyok, midőn veled egy pohár bort ihatom és elmondhatom, hogy minden bulgár azt kívánja, hogy az Isten téged éltesse, és ne sokára már életed pártját is. Ugy-e még is tezed kedvünkért, hogy minál előbb meg-nöszülj? (A közönség felé fordulva) „Bolgár test-vérek! kiáltástok velem, hogy I. Sándor Bulgária szeretett fejedelme éljen!”

A fejedelem meg volt hatva ez őszinte szavak által, megfogta kezét a vén parasztnak s szavakat mondott:

„Szívembe vésem szavaidat, köszönöm roman-lan szíved tolmácsolását. Én a bolgár nemzet boldogságára iszom. Koczinca velem, éljen Bul-gária!”

Ilyen volt édes olvasóm a bulgár fejedelem udvari bálja.

A paraszt képviselőtől elválva az „Egyetértés” levelezőit tisztelet meg a fejedelem megszö-nítésével, hosszasan beszélt vele.

12 óra után hagyta el a fejedelem a kedély-las mulatságot (mely reggelig tartott) a közönség kikészité és lelkes „éjen”-ek közt hagyta őt távo-zni.

Már maga az országgyűlés utáni manifestum más-másaitette tökéletesen az ellenk befolyá-sat, de a tegnap esti mulatság még el is temette örökre.

A fejedelem a miniszterekkel együtt ma reg-gel Lompánikára utazott, honnan ma éjjel Szof-iába indul.

Szép napok voltak a szisztovi napok. Boldog az a nemzet, mely oly fejedelmekkel bír, mint Bul-gária, ki előtt országba, tekintélye, hitelé, erkölcsé és felvirágzósa drágább, mint a bitor és a korona. Bizony sok nagy potentátok vehetnének példát a kis Bulgária ifjú és egykor talán „nagyfejedelméről”.

Sisztova, július 15.

Az „Egyetértés” külső tudósítása. (Disztele. — Fáklyaszene. — Transparen. — „Golos”, „Ti-mes” és „Deli Telegraph” levelezőinek köszönettel.)

A „Neue Freie Presse” pehnye Ehrenroth.) A város által adott díszbenben a fejedelmén kívül 57 egyen volt hivatalos. A fejedelmet este 7 órákor két század huszár kísérte Ivanov Iliu tv házához, hol a vendégek szűnni nem akaró „hurra”-val fogadták. Mielőtt a fejedelem az asz-talnál helyét elfoglalta volna, magához kérte a diplomacziái kart és a következő bizalmas szavakat intézte hozzájuk: „Uram! Ezt az ebédet nem én adom, bocssásk tehát meg, ha az étetek nem lesznek a legjobbak és ha a társaság nagyon vegyes lesz.”

És étetek azonban igen kitűnőek voltak, mert a város előjárásai a derék „Frascati”-t hoz-zatta el Bukarestből, kinek konyhája az egész ke-leten jó hírből áll.

A pohárköszöntők sorát az exarcha (prí-més) nyitotta meg, a fejedelmere úritívén poharát, a másodikat a fejedelem mondotta a bulgár nem-zetre, a harmadikat a volt exarcha a czára Bulgá-ria nemes jötevőre. A fejedelem ismét Szisztova városra és az orosz tisztekre. Ehrenroth tá-bornok egy igen sikerült köszöntőt mondott az európai nagyhatalmak uralkodóira, kiemelte, hogy csak ezek jóakaratainak és önzetlen támogatásuk-csak köszönhetni a fanyes sikerrel véghez vitt nagy munkát. Thielau báró a diplomacziái nagy munkát. Thielau báró a diplomacziái nagy munkát. Thielau báró a diplomacziái nagy munkát.

A fejedelemnek az az aggodalma, hogy vegyes társaság lesz együtt, nem volt alaptalan, csak hogy nem bulgár volt az, ki a fejedelmet és az-ukra bírta: „menjünk, mert már látom, hogy it-je ideje” — hanem egy muszka lezredés, ki 3/10 órákor már az asztal alá került. Híába no, sokat áldozott Baechusnak.

10 órákor gyűjtötték meg a 240 fől fáklyát; a mint a parlamentnél épület elé vonult, mely fé-nyesen volt lámpionokkal kivilágítva, közönség egy méter hosszú és 1 1/2 méter széles transzparen-t volt alkalmazva a parlament homlokzata felé e

felirtatál: „Ejen III-ik Sándor ezár Bulgária kegyes jötevője, az alsó város felé pedig Ejen I. Sándor bulgár fejedelmét felirtatál.

Bizony muszka világg van itten, még pedig nagyobb mint valaha volt. Jellőz az is, hogy az egész bulgár hadseregben nem találni meg egyetlen egy bulgár tisztséget sem. Tegnap reggel pedig a katonaságk nyomatott sörveget ottottak ki, egy muszka dal-lamhoz, mely a ezárt Bulgária örökös aijának mondja.

A „Golos”, „Times” és a „D. Telegraph” levelezi átmeneteken Zimniczára sürgönyözi; midőn visszatélt jöttek és már a Duna közepén voltak, lyukat kaptak a csónakuk, szerencsére, hogy a közrelen hóközben egy sügertecke volt, hova menekülhettek, eisi 8 óratól reggeli három óráig kellett a levelező triumviratának „szarraz hátal a nedves földön” maradni. Ma reggel végre ismét Szisztovába jöhetek.

A „Neue Freie Presse” levelezőjét pedig az a baj érte, hogy az országgyűlésre még csak karzati jogot sem kapott, sürgönyai pedig megozanuláltak. Midőn Lokvino v ezredes-nél*) a két körülmény miatt reklamált, az a választ kaptá, hogy örövendig, hogy Szisztován meghagyják.

Ehrenroth tábornok ma reggel utazott el, úgy a fejedelmet, mint az egész tisztikar érzékenyen volt bucsut e deák katonától és államférfiutól.

Ehrenroth egy igen jó kedvű ember. doloiva itézi el a legkevesebb ügyeket is. Így történt egyszer, midőn Longivino v ezredes hozzá jön egy komoly ügybea jelentés: tani és kéri a tábornokot, hogy utavó legyen? A jó kedvű tábornok pedig elkezd neki a „Gerolstein hercegné”-ből egy ártat ánovalni, a szegény ezredes nem tudta, hogy mit gondoljon, ekkor azt mondja neki Ehrenroth: „Ne estálj olyan komor arcot edes bajárs, a nap mindig több alid: hoz mint a vinár, a mely csak a port rázza fel és senkiak világg is gyakran elcsúsz.

Bizony igaz van a S.

*) Lokvino v Sisztova nagy katonai biztosa, egy igen művelt, de egyenszámú érélyes férfi.

